

LEGISLAȚIE ROMÂNIA

Portal legislativ actualizat din surse publice oficiale

VERSIUNE INFORMATIVĂ PENTRU CONSULTARE

Legea nr. 11/1990

privind încuviințarea adopției

LEGE

În vigoare

EMITENT

Parlamentul României

PUBLICARE

Monitorul Oficial nr. 159 din 24 iulie 1995

ULTIMA VERIFICARE

28 mai 2026, 02:34

SURSA OFICIALĂ

<https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/744>

Document generat informativ din surse publice oficiale. Nu înlocuiește Portalul Legislativ - legislatie.just.ro.

Cuprins

1. Articolul 1

2. Articolul 2

3. Articolul 3

4. Articolul 4

5. Articolul 5

6. Articolul 6

7. Articolul 7

8. Articolul 8

9. Articolul 9

10. Articolul 10

11. Articolul 11

12. Articolul 12

13. Articolul 13

14. Articolul 14

Articole

Articolul 1

Încuviințarea adopției este de competența instanțelor judecătorești. Cererea pentru încuviințarea adopției se introduce la judecătoria în raza căreia domiciliază cel care adopta. Cererea pentru încuviințarea adopției unui copil părăsit, din părinți necunoscuți sau care, din orice alte cauze, se afla în îngrijirea unei instituții de ocrotire, se introduce la instanța în raza căreia se afla sediul instituției de ocrotire. Cererea pentru încuviințarea adopției făcută de un străin sau de un cetățean român cu domiciliul ori reședința în străinătate se introduce la tribunalul în raza căruia domiciliază cel ce urmează a fi adoptat. În cazul în care cel ce urmează a fi adoptat este cetățean român cu domiciliul sau reședința în străinătate, cererea adresată instanței române este de competența Tribunalului Municipiului București.

Articolul 2

În scopul supravegherii și sprijinirii acțiunilor de ocrotire a minorilor prin adopție și al realizării cooperării internaționale în aceasta materie, se înființează, ca organ guvernamental, Comitetul Roman pentru Adopții. Comitetul Roman pentru Adopții colaborează cu autorități centrale din străinătate care au atribuții în domeniul protecției copiilor și al adopțiilor internaționale, precum și cu organizații autorizate de acestea, în orice probleme de interes reciproc în domeniul adopției.

Articolul 3

Străinii sau cetățenii români cu domiciliul sau reședința în străinătate pot adopta numai copii aflați în evidenta Comitetului Roman pentru Adopții și care nu au putut fi încredințați sau adoptați în țara, în intervalul de cel puțin 6 luni de la luarea în evidenta. De la prevederile alineatului precedent sunt exceptați soțul care adopta copilul celuilalt soț, adoptatorii care sunt rude până la gradul al patrulea inclusiv cu unul dintre părinții minorului sau care adopta persoane majore în condițiile art. 67 din Codul familiei. În vederea încredințării spre adopție internațională, instituțiile de ocrotire a minorilor sunt obligate să transmită Comitetului Roman pentru Adopții evidenta copiilor aflați în ocrotire.

Articolul 4

Străinii sau cetățenii români cu domiciliul sau reședința în străinătate, care vor să adopte copii aflați în evidenta menționată la art. 3, se vor adresa Comitetului Roman pentru Adopții exclusiv prin autoritatea centrală care funcționează în statul lor în domeniul protecției copiilor și cooperării adopției internaționale sau, în lipsa unei asemenea autorități, prin organisme de adopții legal constituite în țările lor, cu care Comitetul Roman pentru Adopții a încheiat acorduri de colaborare. Cererea, împreună cu actele prevăzute la art. 5, va fi transmisă de Comitetul Roman pentru Adopții, spre soluționare, instanței competente, în termen de 18 luni de la înregistrare. Cu excepția prevăzută la art. 3 alin. 2, este oprită adopția internațională a copiilor din familie.

Articolul 5

La cererea pentru încuviințarea adopției se vor atașa următoarele acte:

- a) Acte privind adoptatul: - certificat de naștere, în copie legalizată; - certificatele de naștere și, după caz, de căsătorie sau deces ale părinților firești ai minorului, în copie legalizată; - declarație autentificată de consimțământ la adopție, data de părintele sau părinții firești, tutore sau ocrotitorii legali, ori, după caz, avizul autorității tutelare; - certificat medical privind starea de sănătate a minorului, eliberat, după caz, de policlinica județeană, municipală sau de sector; - confirmarea Comitetului Roman pentru Adopții, în cazul adopției internaționale, ca minorul se afla în evidența menționată la art. 3 și ca există garanții pentru ca minorul să între și să locuiască în statul de primire, cât și pentru urmărirea evoluției lui după adopție.
- b) Acte privind adoptatorii: - declarație autentificată în care adoptatorii să precizeze dacă adoptarea se face cu efecte depline sau cu efecte restrânse; - certificatele de naștere și de căsătorie, în copie legalizată; - certificate privind antecedentele penale; - certificate privind starea de sănătate; - un act, eliberat de autoritățile străine competente, din care să rezulte că pot să adopte, potrivit legislației țării respective; - ancheta socială efectuată de autoritățile străine competente de la domiciliul adoptatorilor, în care să se arate opinia acestora cu privire la adopție.

Articolul 6

Instanța soluționează cererea pentru încuviințarea adopției în camera de consiliu, în complet constituit din 2 judecători, cu respectarea condițiilor de fond prevăzute de lege. Judecarea cererii se face cu citarea celor prevăzuți la art. 70 din Codul familiei și a autorității tutelare, precum și cu participarea procurorului. În cazul adopției internaționale, va fi citat și Comitetul Roman pentru Adopții. Instanța poate administra orice probă admisă de lege. Efectuarea anchetei sociale este obligatorie. În cazul prevăzut de art. 1 alin. 4, ancheta socială se face de către organele județene sau al municipiului București.

Articolul 7

În cazul în care adoptatorul sau cel ce urmează a fi adoptat este străin, fiecare este supus, în ceea ce privește condițiile de fond pentru încheierea adopției, legii sale naționale, dacă legea străină nu încalcă ordinea publică de drept internațional privat român.

Articolul 8

În cazul în care adopția privește un copil pentru care este necesară punerea sub tutela, dar aceasta nu a fost încă instituită, instanța judecătorească va încuviința adopția cu avizul autorității tutelare competente a întocmit ancheta socială. În situațiile prevăzute de art. 109 din Codul familiei, când copilul se afla într-o instituție de ocrotire sau într-o unitate medico-sanitară, cererea de decădere a părintelui din drepturile părintești poate fi făcută și de conducerea instituției sau unității. În cazul copilului aflat într-o instituție de ocrotire sau, după caz, într-o unitate medico-sanitară, părinții pot declara în scris, în forma autentică, ca sunt de acord ca, după trecerea a 6 luni de la data declarației, acesta să fie adoptat de persoana aleasă de Comitetul Roman pentru Adopții, fără a mai fi necesar un nou consimțământ al lor la adopție.

Articolul 9

În condițiile legii, cei care justifică un interes legitim pot interveni în procesul privind încuviințarea adopției.

Articolul 10

Instanța se va pronunța asupra cererii de încuviințare a adopției prin hotărâre, având în vedere ca minorul să poată beneficia în țara străină de garanțiile și normele echivalente acelor existente în cazul unei adopții naționale. Hotărârea prevăzută la alin. 1 este supusă căilor de atac în condițiile și în termenele prevăzute de Codul de procedură civilă. În cazurile prevăzute de art. 1 alin. 4, întocmirea noului act de naștere al copilului adoptat, cu toate efectele filiației firești, se va face de către consiliul local pe raza căruia își are domiciliul sau reședința adoptatul, iar în cazurile prevăzute de art. 1 alin. 5, de către Consiliul Local al Sectorului 1, municipiul București. Cetățenia adoptatului este supusă legii cetățeniei române.

Articolul 11

Comitetul Roman pentru Adopții, cu sprijinul reprezentantelor diplomatice și consulare române și pe alte cai admise de normele internaționale va depune diligențele necesare pe lângă autoritățile sau organizațiile statului al cărui cetățean a adoptat un copil român, pentru ca acesta să beneficieze de garanțiile și normele echivalente acelor existente în cazul unei adopții naționale.

Articolul 12

Fapta părintelui, tutorelui sau ocrotitorului legal, care pretinde sau primește, pentru sine sau pentru altul, bani ori alte foloase materiale în scopul adopției unui copil se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani. Cu aceeași pedeapsă se sancționează și fapta persoanei care, în vederea obținerii unui folos material necuvenit, intermediază sau înlesnește adoptarea unui copil. Bani, valorile sau orice alte bunuri primite se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

Articolul 13

Cererile pentru încuviințarea adopției, în curs de soluționare la organele de autoritate tutelara, vor fi înaintate de îndată instanțelor competente, potrivit dispozițiilor prezentei legi. Cererile de anulare sau desfacere a adopției urmează aceleași reguli de competența ca cele pentru încuviințarea acesteia.

Articolul 14

Dispozițiile prevăzute în capitolul III din Codul familiei se modifica în mod corespunzător prevederilor din prezenta lege. Articolele 73 și 74 din Codul familiei, Decretul nr. 137 din 23 martie 1956, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei legi se abroga. NOTĂ: Potrivit art. II din Legea nr. 65/1995, cererile pentru încuviințarea adopției, aflate pe rolul instanțelor judecătorești, vor fi soluționate potrivit reglementării în vigoare la data introducerii cererii. -----